

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (голям състав)

16 юли 2015 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Внос на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китай — Присъединяване на Република Армения към Световната търговска организация (СТО) — Член 2, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 384/96 — Съвместимост със Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ГАТТ)“

По дело C-21/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 16 януари 2014 г.,

Европейска комисия, за която се явяват J.-F. Brakeland, M. França и T. Maxian Rusche, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

жалбоподател,

подпомагана от

Европейски парламент, за който се явяват D. Warin и A. Auersperger Matić, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

встъпила страна,

като другите страни в производството са:

Rusal Armenal ZAO, установено в Ереван (Армения), за което се явява Б. Евтимов, адвокат,

жалбоподател в първоинстанционното производство,

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват S. Voelaert и J.-P. Nix, в качеството на представители, подпомагани от В. O'Connor, solicitor, и S. Gubel, адвокат, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (голям състав),

състоящ се от: V. Skouris, председател, K. Lenaerts, заместник-председател, R. Silva de Lapuerta, M. Pešič, L. Bay Larsen и K. Jürimäe, председатели на състави, A. Rosas, E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, M. Berger, A. Prechal, J. L. da Cruz Vilaça (докладчик) и C. Lycourgos, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 10 февруари 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 23 април 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Европейската комисия иска от Съда да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 5 ноември 2013 г., Rusal Armenal/Съвет (T-512/09, EU:T:2013:571, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отменя Регламент (ЕО) № 925/2009 на Съвета от 24 септември 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република (ОВ L 262, стр. 1, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта, в която този регламент се отнася до Rusal Armenal ZAO (наричано по-нататък „Rusal Armenal“).

Правна уредба

Правото на СТО

- 2 С Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), Съветът на Европейския съюз одобрява Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г., както и споразуменията от приложения 1, 2 и 3 към това споразумение (наричани по-нататък заедно „споразуменията на СТО“), сред които са Общото споразумение за митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 14, наричано по-нататък „ГАТТ (1994)“ и Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение“).

ГАТТ (1994)

- 3 Член VI, параграф 1 от ГАТТ (1994) гласи:

„Договарящите страни признават, че дъмпингът, чрез който продукти от една държава се въвеждат в търговията на друга държава на по-ниска от нормалната им стойност, следва да бъде порицаван, ако причинява или създава опасност да причини съществена вреда на едно изградено на територията на договаряща се страна производство, или съществено забавя изграждането на

такова местно производство. По смисъла на този член продуктът, изнасян от една страна в друга, следва да се счита за внесен на територията на страната вносител с цена, по-ниска от нормалната му стойност, ако цената на този продукт е:

- а) по-ниска от сравнимата с нея цена, прилагана при обичайни търговски условия за сходен продукт, предназначен за потребление в държавата износител;

[...]“.

- 4 Във втората допълнителна разпоредба към член VI, параграф 1 от приложение I към ГАТТ (1994) се пояснява:

„Признава се, че при внос от страна, в която търговията е предмет на пълен или почти пълен монопол и в която всички вътрешни цени се определят от държавата, преценката на сравнимостта на цените за целите на първи параграф може да се окаже особено трудна и че в такива случаи договарящите страни вносителки могат, ако сметат това за нужно, да допуснат, че точното сравнение с вътрешните цени в посочената страна невинаги е подходящо“.

Антидъмпинговото споразумение

- 5 Член 2 от Антидъмпинговото споразумение е озаглавен „Определяне на дъмпинга“ и гласи:

„2.1 За целите на това споразумение една стока се счита за „дъмпингова“, т.е. въведена в търговията на друга държава на по-ниска от нормалната ѝ стойност, ако експортната цена на стоката, която се изнася от една държава в друга, е по-ниска от сравнимата с нея цена в обичайния ход на търговия за подобна стока, когато е предназначена за потребление в страната износител.

2.2 Когато няма продажби на подобна стока при обичайния ход на търговията на вътрешния пазар на страната износител или когато в резултат на специфични пазарни условия или на малкия обем продажби на вътрешния пазар на страната износител [...] такива продажби не позволяват да бъде направено точно сравнение, дъмпинговият марж трябва да се определя чрез съпоставяне със сравнима цена на подобната стока, когато е изнасяна в подходяща трета страна, при условие че тази цена е представителна, или чрез съпоставяне с производствената цена в страната на произход плюс разумна добавка за административни, продажни и други разходи и за печалба.

[...]

2.7 Този член не нарушава действието на втората допълнителна разпоредба на член VI, параграф 1 от Приложение I към ГАТТ (1994)“.

Правото на Съюза

Основният регламент

- 6 Към меродавния за спора момент разпоредбите относно прилагането на антидъмпингови мерки от Европейския съюз са предвидени в Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), последно изменен с Регламент (ЕО) № 2117/2005 на Съвета от 21 декември 2005 г. (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11,

том 44, стр. 15, наричан по-нататък „основният регламент“). Основният регламент е отменен с Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51).

7 Съображения 5 и 7 от основния регламент гласят:

„(5) като има предвид, че новото споразумение по дъмпинга, а именно [Антидъмпинговото] [с]поразумение[,] съдържа нови и детайлни правила, отнасящи се по-специално до изчисляването на дъмпинговия марж, процедурите за започване и провеждане на разследване, включително установяването и тълкуването на фактите, въвеждането на временни мерки, въвеждането и събирането на антидъмпингови мита, срокът на действие и преразглеждането на антидъмпингови мерки и публичното разгласяване на информация, свързана с антидъмпингови разследвания; като има предвид, че езикът на новите споразумения следва да се въведе доколкото е възможно в законодателството на Общността, с оглед на обхвата на промените и за да се гарантира правилно и прозрачно прилагане на новите правила;

[...]

(7) като има предвид, че при определяне на нормалната стойност за страни с непазарна икономика е уместно да се уточнят правила за подбора на подходяща трета страна с пазарна икономика, която да се използва за правенето на аналогия, или където не е възможно да се намери подходяща трета страна, да се предвиди нормалната стойност да се определя на всяка друга разумна основа“.

8 Член 1, параграф 2 от основния регламент предвижда, че даден продукт „трябва да се счита за дъмпингов, ако экспортната му цена за Общността е по-ниска от сравнимата с нея цена за сходен продукт при обичайни търговски условия в страната на износа“.

9 За целите на определянето на дъмпинга член 2, параграфи 1—7 от основния регламент установява правилата за изчисляване на нормалната стойност. Докато съгласно член 2, параграф 1 от този регламент нормалната стойност по принцип се определя на основата на прилаганите цени в страната на износа, член 2, параграф 7 предвижда в случай на внос от страни без пазарна икономика да се използва методът, известен като метода на „страната аналог“. Последно упоменатата разпоредба гласи:

„а) В случай на внос от страни без пазарна икономика [(Албания, Армения, Азербайджан, Беларус, Грузия, Северна Корея, Киргизстан, Молдова, Монголия, Таджикистан, Туркменистан и Узбекистан)] нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Общността, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Общността за подобни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба.

[...]

б) В антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от Китайската народна република, Виетнам и Казахстан и всяка страна с непазарна икономика, която е член на СТО към датата на отправяне на покана за разследване, нормална стойност ще се определя в съответствие с параграфи от 1 до 6, ако е показано, въз основа на надлежно мотивирани искания от един или повече производители, които са субект на разследване и в съответствие с критериите и процедурите, посочени в буква в), че преобладават условия на

пазарна икономика за този производител или производители по отношение на производството и търговията на въпросните подобни стоки. Когато случаят не е такъв, ще се прилагат правилата, описани в буква а).

в) Възраженията по буква б) [...] трябва да съдържат достатъчни доказателства, че производителят действа в условията на пазарна икономика, тоест ако:

— решенията на дружествата във връзка с цените, разходите и вложените материали, включително, например, суровините, разходите за технологии и труд, продукцията, продажби и инвестиции, се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение, а разходите за основните вложени материали по същество отразяват пазарните стойности,

— дружествата имат ясен основен комплект счетоводна документация, която се подлага на независим одит в съответствие с международните счетоводни стандарти и се прилага във всички случаи,

— производствените разходи и финансовото положение на дружествата не са обект на значителни нарушения, пренесени от предишната система на непазарна икономика, по-специално във връзка с амортизацията на активите, други отписвания на активи, бартерна търговия и плащане чрез компенсиране на дългове,

— разглежданите дружества са обект на законодателство относно несъстоятелност и собственост, което гарантира правна сигурност и стабилност за действието на дружествата,

и

— превръщането на обменните курсове се извършва по пазарен курс.

[...]“.

10 Когато е приложим член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, съгласно член 9, параграф 5 от същия може да се определи индивидуално мито за износителите, които отговарят на някои условия, предвидени в последната разпоредба.

Регламент (ЕО) № 2238/2000

11 Съображения 3—6 от Регламент (ЕО) № 2238/2000 на Съвета от 9 октомври 2000 година за изменение на Регламент № 384/96 (ОВ L 257, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 21, стр. 142) гласят:

„(3) Член 2, параграф 7 от [основния] [р]егламент [...] предвижда, че [...] нормалната стойност може да бъде определена в съответствие с правилата, които се прилагат в страните с пазарна икономика, в случаи, в които може да се покаже, че пазарните условия преобладават за един или повече производители, които са субект на разследване по отношение на производството и продажбата на въпросния продукт.

(4) Процесът на реформи в[ъв] [...] Виетнам и Казахстан основно промени икономиките на тези страни и доведе до появата на фирми, за които преобладават условия на пазарна икономика. Тези [...] страни като резултат се преместиха далеч от икономическите обстоятелства, които насърчават използването на метода на страната аналог.

- (5) Целесъобразно е да се преразгледа антидъмпинговата практика на Общността с цел да се вземат под внимание новите икономически условия [...].
- (6) Целесъобразно е също да се предостави еднакво отношение към вноса от такива страни, които са членки на [СТО] към момента на започване на съответното антидъмпингово разследване“.

Фактическа обстановка

- 12 Rusal Armenal е дружество — производител и износител на алуминиеви продукти, учредено през 2000 г. в Армения.
- 13 Вследствие на жалба, подадена на 28 май 2008 г., Комисията образува антидъмпингова процедура във връзка с вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китай. Rusal Armenal оспорва приложимостта в случая на член 2, параграф 7 от основния регламент в частност предвид присъединяването на 5 февруари 2003 г. на Република Армения към Споразумението за създаване на Световната търговска организация, подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. Освен това Rusal Armenal подава заявление, с което иска да му бъде признат статут на предприятие, работещо в условията на пазарна икономика (наричан по-нататък „статут на ППИ“), или поне да бъде индивидуално третирано по смисъла на член 9, параграф 5 от основния регламент.
- 14 На 7 април 2009 г. Комисията приема Регламент (ЕО) № 287/2009 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на някои видове алуминиево фолио с произход от Армения, Бразилия и Китайската народна република (ОВ L 94, стр. 17). Турция е определена за страна аналог за целите на изчисляването на нормалната стойност за производители износители, които няма да получат статут на ППИ.
- 15 Във връзка с предоставянето на статут на ППИ на Rusal Armenal Комисията отбелязва, че Република Армения не може да се счита за страна с пазарна икономика, щом като е спомената в бележката под линия, вмъкната в член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент. Освен това Комисията отбелязва, че Rusal Armenal не изпълнява критериите относно производствените разходи и счетоводната отчетност, посочени в член 2, параграф 7, буква в), второ и трето тире от основния регламент. Що се отнася до определянето на дъмпинговия марж, Комисията посочва, че Rusal Armenal отговаря на условията за индивидуално третиране.
- 16 На 24 септември 2009 г. Съветът приема спорния регламент, с който потвърждава тези изводи на Комисията. По-конкретно, що се отнася до извода, че на Rusal Armenal не може да бъде предоставен статут на ППИ, в съображение 20 от този регламент се изтъква, че „Армения е изрично посочена в бележката под линия към член 2, параграф 7, буква а) от основния регламент, като е включена сред държавите с непазарна икономика“, че „[т]ретирането на производители износители от държави с непазарна икономика, които са членки на СТО, е определено в член 2, параграф 7, буква б)“ и че „[в] настоящото разследване тези изисквания са спазени изцяло“.
- 17 При тези обстоятелства с член 1, параграф 2 от спорния регламент е наложено окончателно антидъмпингово мито със ставка 13,4% върху вноса на някои алуминиеви продукти, произведени от Rusal Armenal.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 18 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 21 декември 2009 г., Rusal Armenal иска отмяната на спорния регламент.
- 19 Rusal Armenal излага пет отменителни основания. Само първото от тях, изтъкнато по реда на член 277 ДФЕС, а именно незаконосъобразност на член 2, параграф 7 от основния регламент поради противоречието му с член 2, параграфи 1—6 от същия и с членове 2.1 и 2.2 от Антидъмпинговото споразумение, е разгледано от Общия съд и следователно е от значение в настоящото производство по обжалване.
- 20 Във връзка с това основание, за да обоснове становището си, че съдът на Съюза може да упражнява контрол за законосъобразност от гледна точка на член 2 от Антидъмпинговото споразумение, Rusal Armenal подчертава, че съгласно практиката на Съда тази възможност е налице, когато актът на Съюза изрично препраща към конкретни разпоредби на СТО или когато волята на Съюза е била да изпълни определено свое задължение в рамките на СТО, и същевременно изтъква, че съображение 5 от въпросния регламент препраща към това споразумение, а самият регламент е приет с цел да се осигури изпълнението в правото на Съюза на международните задължения на институциите на Съюза по силата на този член от Антидъмпинговото споразумение.
- 21 По същество Rusal Armenal поддържа, че изключението, въведено с член 2, параграф 7 от основния регламент, е неприложимо спрямо него, тъй като не е съвместимо с член 2.7 от Антидъмпинговото споразумение, тълкуван във връзка с втората допълнителна разпоредба към член VI, параграф 1 от приложение I към ГАТТ (1994). Като въвежда изключение за вноса от Армения, което не е предвидено в последно упоменатите разпоредби, член 2, параграф 7 от основния регламент влизал в противоречие с общите правила на членове 2.1 и 2.2 от Антидъмпинговото споразумение, що се отнася до преценката дали е налице дъмпинг.
- 22 С обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че това първо отменително основание е налице, и съответно отменя спорния регламент в частта, в която се отнася до Rusal Armenal.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 23 С определение на председателя на Съда от 24 април 2014 г. Европейският парламент е допуснат да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията.
- 24 Комисията и Съветът молят Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
  - да приеме, че не е налице изтъкнатото пред Общия съд първо основание за отмяна,
  - да върне делото на Общия съд за произнасяне по второто, третото, четвъртото и петото отменително основание и
  - да не се произнася по съдебните разноски.
- 25 Rusal Armenal моли жалбата да бъде отхвърлена, а Комисията и Съветът да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

- 26 Комисията излага три основания за обжалване.

По първото основание за обжалване — произнасяне на Общия съд ultra petita

Доводи на страните

- 27 По първото основание Комисията твърди, че обжалваното съдебно решение е неправилно поради грешка при прилагането на правото, доколкото Общият съд се е произнесъл по възражението за незаконосъобразност на член 2, параграф 7 от основния регламент, повдигнато от Rusal Armenal в първоинстанционната му жалба.
- 28 Според Комисията Rusal Armenal е оттеглило това възражение за незаконосъобразност с репликата си в първоинстанционното производство, поради което като първо отменително основание то вече сочело пред Общия съд само нарушение на принципа на съответстващото тълкуване.
- 29 Rusal Armenal оспорва доводите на Комисията.

Съображения на Съда

- 30 Следва да се отбележи, че анализът на всички съображения, изложени от Rusal Armenal в писмените му изявления пред Общия съд, не позволява да се направи изводът, че в хода на производството то е оттеглило възражението си за незаконосъобразност на член 2, параграф 7 от основния регламент, повдигнато по реда на член 277 ДФЕС.
- 31 Всъщност от упоменатите съображения личи, от една страна, че Rusal Armenal иска от Общия съд да обяви член 2, параграф 7 от основния регламент за неприложим в случая, тъй като изчисляването на нормалната стойност за него съгласно правилата за вноса от страни без пазарна икономика било в противоречие с член 2, параграфи 1—6 от посочения регламент и с членове 2.1 и 2.2 от Антидъмпинговото споразумение, и от друга страна, че в репликата си в първоинстанционното производство Rusal Armenal отново изрично се позовава на член 277 ДФЕС и само уточнява доводите си по този въпрос.
- 32 При тези условия твърдението за наличие на първото основание за обжалване по настоящото дело следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По второто основание за обжалване — грешка на Общия съд при прилагането на правото, доколкото е постановил, че целта на член 2, параграф 7 от основния регламент е да бъдат изпълнени особените задължения, поети в рамките на СТО

Доводи на страните

- 33 По второто основание Комисията по същество твърди, че Общият съд се е произнесъл в разрез с решение Nakajima/Съвет (C-69/89, EU:C:1991:186), когато въз основа на съображенията си в точки 36 и 53—55 от обжалваното съдебно решение е постановил, че волята на законодателя на Съюза с приемането на член 2, параграф 7 от основния регламент е била да изпълни особените задължения, произтичащи от член 2 от Антидъмпинговото споразумение и от втората допълнителна разпоредба към член VI, параграф 1 от приложение I към ГАТТ (1994). В

резултат от това Общият съд неправилно приел, че е компетентен да упражни контрол за законосъобразност на член 2, параграф 7 от основния регламент от гледна точка на нормите на споразуменията на СТО.

- 34 В това отношение Комисията поддържа, че целта на последно упоменатата разпоредба е да установи „специален режим на пазарна икономика“, приложим към икономиките в преход към пазарна икономика. Този специален режим не се основавал на текста на посочените норми на споразуменията на СТО, а бил част от политическа стратегия на Съюза за възнаграждаване на усилията, положени от бившите страни с държавна търговия, и за насърчаване на по-нататъшните икономически реформи в икономиките в преход, както и либерализирането на търговския обмен.
- 35 Rusal Armenal изтъква, че критерият, който използва Комисията, за да определи обхвата на контрола, упражняван от съда на Съюза от гледна точка на нормите на споразуменията на СТО, погрешно се свежда само до това дали волята на законодателя на Съюза е била да изпълни особените задължения, поети по линия на СТО. От практиката на Съда следвало, че освен това трябва да се провери и дали съответният акт на Съюза изрично препраща към конкретни разпоредби от правото на СТО, а текстът на съображение 5 от основния регламент налагал извода, че има такова препращане.
- 36 Според Rusal Armenal при всички случаи волята на законодателя на Съюза при приемането на отнасящите се до изчисляването на нормалната стойност разпоредби на член 2 от посочения регламент е била да изпълни идентичните по същество изисквания на член 2 от Антидъмпинговото споразумение и на втората допълнителна разпоредба към член VI, параграф 1 от приложение I към ГАТТ (1994), към която препраща член 2.7 от Антидъмпинговото споразумение. Този извод следвал по същество, първо, от съображение 5 от същия регламент, второ, от липсата на критерии в правото на Съюза относно предоставянето на статут на страна с пазарна икономика, които да се отклоняват от втората допълнителна разпоредба, и трето, от факта, че актовете за присъединяване на Република Армения към СТО не предвиждат никаква възможност за изключение от членове 2.1 и 2.2 от Антидъмпинговото споразумение.

Съображения на Съда

- 37 В началото следва да се припомни, че разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт на вторичното право на Съюза или в подкрепа на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само ако, от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение допускат това, и от друга, ако тези разпоредби са предвид съдържанието си безусловни и достатъчно точни (вж. по-специално решение Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 54 и цитираната съдебна практика). Единствено когато тези две условия са кумулативно изпълнени, подобни разпоредби биха могли да бъдат изтъкнати пред съда на Съюза, за да послужат като критерий за преценка на законосъобразността на акт на Съюза.
- 38 Що се отнася до споразуменията на СТО, от постоянната практика на Съда следва, че с оглед на естеството и системата им те по принцип не са сред нормите, от гледна точка на които може да се осъществява контрол за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза (вж. по-специално решения Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 47, Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, т. 39 и LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, т. 44).

- 39 В това отношение Съдът по-конкретно е постановявал, че да се приеме, че задачата за осигуряване на съответствието на правото на Съюза с нормите на СТО е пряко задължение на съда на Съюза, означава да се лишат законодателните или изпълнителните органи на Съюза от свободата на действие, с която разполагат аналогичните органи на търговските партньори на Съюза. Всъщност е безспорно, че определени договарящи страни, между които са най-важните партньори на Съюза от търговска гледна точка, са достигнали именно до заключението в светлината на предмета и целта на споразуменията на СТО, че последните не са сред нормите, от гледна точка на които техните съдебни органи контролират законосъобразността на вътрешните им правни норми. Ако такава липса на реципрочност бъде приета, има опасност тя да доведе до неравновесие при прилагането на нормите на СТО (вж. по-специално решения Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 43—46, FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 119 и LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, т. 46).
- 40 В две изключителни хипотези обаче, при които е налице воля на законодателя на Съюза сам да ограничи свободата си на действие при прилагането на нормите на СТО, Съдът приема, че съдът на Съюза е компетентен евентуално да упражнява контрол за законосъобразност на акт на Съюза и актовете по прилагането му от гледна точка на споразуменията на СТО.
- 41 Става дума, на първо място, за хипотезата, в която волята на Съюза е да изпълни определено задължение, поето в рамките на тези споразумения, и на второ място, за случая, при който съответният акт от правото на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от тези споразумения (в този смисъл вж. по-специално решения Fediol/Комисия, 70/87, EU:C:1989:254, т. 19—22, Nakajima/Съвет, C-69/89, EU:C:1991:186, т. 29—32, Biret et Cie/Съвет, C-94/02 P, EU:C:2003:518, т. 73 и Съвет и др./Vereniging Milieudéfensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 56).
- 42 По настоящото дело следва да се напомни, че в точка 36 от обжалваното съдебно решение Общият съд е постановил — във връзка с анализа на мястото на Антидъмпинговото споразумение в правния ред на Съюза и след като отбелязва, че видно от съображение 5 от основния регламент, Съюзът е приел този регламент, за да се съобрази с международните си задължения — че волята на Съюза с приемането на член 2 от този регламент, озаглавен „Определяне на дъмпинг“, е била да изпълни особените задължения по член 2 от Антидъмпинговото споразумение, също отнасящи се до определянето на дъмпинга.
- 43 При тези условия въпросът е да се провери дали, както поддържа Комисията, обжалваното съдебно решение е неправилно поради грешка при прилагането на правото, доколкото съдържа такъв извод по отношение на член 2, параграф 7 от основния регламент.
- 44 По този въпрос следва преди всичко да се посочи, че в някои случаи Съдът е приемал, че антидъмпинговата система на СТО може да представлява изключение от общия принцип, че съдът на Съюза не може да упражнява контрол за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза от гледна точка на съответствието им с нормите на споразуменията на СТО (вж. в този смисъл решения Nakajima/Съвет, C-69/89, EU:C:1991:186, т. 29—32, Petrotub и Republica/Съвет, C-76/00 P, EU:C:2003:4, т. 55 и 56, както и Съвет и др./Vereniging Milieudéfensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 59).
- 45 За да се допусне обаче такова изключение в конкретен случай, трябва и да е доказано в необходимата степен, че законодателят е изявил воля да изпълни в правото на Съюза определено задължение, поето в рамките на споразуменията на СТО.
- 46 Както отбелязва генералният адвокат в точка 42 от заключението си, за тази цел не е достатъчно това, че в съображенията към съответния акт на Съюза просто най-общо се отбелязва, че при приемането му се вземат предвид международните задължения на Съюза. За сметка на това е

необходимо от конкретната оспорвана разпоредба на правото на Съюза да може да се заключи, че целта ѝ е да осигури изпълнението в правото на Съюза на определено задължение, произтичащо от споразуменията на СТО.

- 47 Що се отнася до член 2, параграф 7 от основния регламент, следва най-напред да се отбележи, че съобразно заявеното в съображение 7 от същия регламент, тази разпоредба въвежда специален режим, съдържащ подробни правила за изчисляването на нормалната стойност по отношение на вноса от страни без пазарна икономика, сред които е Армения. Всъщност за този внос буква а) от посочената разпоредба предвижда, че нормалната стойност се определя на основата на цената или изградената стойност в трета страна с пазарна икономика или цената от такава трета страна към други страни, включително Съюза, или ако това не е възможно, на всяка друга разумна основа, включително и цената, действително платена или платима в Съюза за сходни продукти, подходящо коригирана, ако е необходимо, за да се включи разумен марж на печалба. Освен това буква б) от разпоредбата гласи, че в антидъмпингови разследвания, които се отнасят до внос от страна с непазарна икономика, която е член на СТО към датата на отправяне на покана за разследване, нормалната стойност се определя в съответствие с параграфи 1—6, ако е установено, че посочените в буква в) условия на пазарна икономика преобладават за този производител или за тези производители по отношение на производството и продажбата на въпросните подобни стоки.
- 48 В това отношение следва да се отбележи, че член 2, параграф 7 от основния регламент представлява израз на волята на законодателя на Съюза да възприеме самостоятелен подход в правото на Съюза в тази област.
- 49 Всъщност, както личи от преамбюла на Регламент № 2238/2000 за изменение на основния регламент, правилата по член 2, параграф 7 от основния регламент, приложими за вноса от страни с непазарна икономика, които са членки на СТО, се основават на обстоятелството, че в резултат от провежданите икономически реформи в тези страни се появяват предприятия, които работят в условията на пазарна икономика.
- 50 Доколкото обаче Антидъмпинговото споразумение не съдържа специфични правила за подобна категория страни, не може да се търси съответствие между правилата по член 2, параграф 7 от основния регламент относно вноса от страни с непазарна икономика, които са членки на СТО, от една страна, и нормите на член 2 от Антидъмпинговото споразумение, от друга. Оттук следва, че посочената разпоредба от основния регламент не може да се смята за мярка, предназначена да осигури изпълнението в правния ред на Съюза на определено задължение, поето в рамките на СТО.
- 51 Член 2.7 от Антидъмпинговото споразумение, тълкуван във връзка с втората допълнителна разпоредба към член VI, параграф 1 от приложение I към ГАТТ (1994), към която той препраща, не опровергава тази констатация. Всъщност втората допълнителна разпоредба не само не съдържа точно правило за изчисляването на нормалната стойност, но и се отнася единствено до случаите, в които търговията е предмет на пълен или почти пълен монопол и всички вътрешни цени се определят от държавата.
- 52 Посочената констатация не намира опровержение и в обстоятелството, че съображение 5 от основния регламент гласи, че нормите на Антидъмпинговото споразумение следва да се въведат, „доколкото е възможно“, в правото на Съюза. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точки 44 и 46 от заключението си, този израз трябва да се разбира в смисъл, че при приемането на основния регламент законодателят на Съюза определено е възнамерявал да вземе предвид нормите на Антидъмпинговото споразумение, но все пак не е изявил воля за транспониране на всяка от тези норми в посочения регламент. Ето защо изводът, че член 2,

параграф 7 от основния регламент има за цел да осигури изпълнението на особените задължения по член 2 от Антидъмпинговото споразумение, не може в никакъв случай да бъде основан единствено на текста на това съображение.

- 53 При тези обстоятелства следва да се констатира, както посочва генералният адвокат в точки 50 и 51 от заключението си, че що се отнася до изчисляването на нормалната стойност за вноса от страни с непазарна икономика, които са членки на СТО, законодателят на Съюза е упражнил нормотворческите си правомощия, като е възприел самостоятелен подход в правния ред на Съюза, и следователно че не е доказана воля у законодателя на Съюза с приемането на член 2, параграф 7 от основния регламент да изпълни особените задължения по член 2 от Антидъмпинговото споразумение.
- 54 От всичко изложено следва, че като се е произнесъл в противен смисъл, Общият съд е допуснал грешка при прилагането на правото.
- 55 При тези условия се констатира, че второто изтъкнато по настоящото дело основание за обжалване е налице.
- 56 Ето защо обжалваното съдебно решение следва да бъде изцяло отменено, без да е необходимо да се обсъжда третото основание, на което го обжалва Комисията, а именно нарушението на общия принцип на институционалното равновесие.

По жалбата пред Общия съд

- 57 Съгласно член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз, ако жалбата е основателна, Съдът отменя решението на Общия съд и може сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото на Общия съд за постановяване на решение.
- 58 В настоящия случай Съдът намира, че следва да постанови окончателно решение по първото изтъкнато от Rusal Armenal основание за отмяната на спорния регламент.
- 59 В това отношение следва да се отбележи, че в настоящия случай не е налице нито една от двете изключителни хипотези, упоменати в точка 41 от настоящото решение. От една страна, както бе констатирано в точка 53 от настоящото решение, не е доказана воля у законодателя на Съюза с приемането на член 2, параграф 7 от основния регламент да изпълни особените задължения по член 2 от Антидъмпинговото споразумение. От друга страна, член 2, параграф 7 от този регламент не препраща изрично към нито една конкретна разпоредба от Антидъмпинговото споразумение, а общото споменаване на разпоредбите на това споразумение в съображение 5 от въпросния регламент не е достатъчно само по себе си, за да се приеме, че има такова препращане (вж. в този смисъл решения Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, т. 52, FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 113 и 114, както и Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 58).
- 60 При тези условия първото изтъкнато от Rusal Armenal основание за отмяната на спорния регламент не е налице, доколкото законодателят е предвидил възможност за съда на Съюза да упражни контрол за законосъобразност на акта за изчисляването на нормалната стойност за произвежданите от Rusal Armenal продукти единствено от гледна точка на член 2, параграф 7 от основния регламент.

- 61 Като се има предвид обаче, че Общият съд не е разгледал второто, третото, четвъртото и петото от посочените от Rusal Armenal отменителни основания, Съдът намира, че не може да постанови окончателно решение по спора в тази му част.
- 62 Следователно делото трябва да се върне на Общия съд за произнасяне по второто, третото, четвъртото и петото основание за отмяна.

По съдебните разноски

- 63 Тъй като делото се връща на Общия съд, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (голям състав) реши:

- 1) **Отменя решението на Общия съд на Европейския съюз Rusal Armenal/Съвет (Т-512/09, EU:T:2013:571).**
- 2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за произнасяне по основанията за отмяна, по които не е постановил решение.**
- 3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи